

LICHIDAREA JUDAISMULUI ÎN ROMANIA

Blestemul ghetto-urilor sancționează din nou existența mizeră și plină de păcate a jidovilor

Hotărârile istorice ale Mareșalului Antonescu prefătează rezolvarea definitivă, PE P.L.A. în european, a problemei judaice

Blestemul ghetto-urilor sancționează din nou **Hotărârile istorice ale** prefătează rezolvarea definitivă,

de dr. Ilie Rădulescu

Zarurile au fost aruncate... Lichidarea judaismului a intrat în faza ei finală și decisivă în România: exodul, eliminarea evreilor din comunitatea națiunii se transformă într-o realitate.

O nouă diasporă începe, așa dar. Spre deosebire, însă, de ceea ce a fost în trecut, Ahasverus nu va mai avea privilegiul vagabondajului: el va fi fixat într-un anumit teritoriu, constrâns la o viață de austeră încordare, de neimblânzită disciplină fizică și morală, în țările curile tradiționalelor ghetto-uri.

Dacă „pământenilor“ noștri, cari au chinuit România, vreme de mai bine de un veac, și i-au destrămat toate temelurile de viață națională, li s'au rezervat ghetto-urile de pe Bug, nu este prea greu să descifrăm, din această hotărâre, soarta celorlalți evrei din Europa: întregul judaism de pe continent va fi obligat să calce pe urmele coreligionarilor săi din România, să se întoarcă și să se reîncadreze în vechile lui așezări din Rusia, acolo de unde a pornit, de câteva secole încoace, în marșul său triumfal de cucerire a lumii și de legitimare a imperialismului izraelit.

Judaismul reintră astfel în tradiție, în făgusul sbuciumatei și mizeriei sale istorii: ghetto-ul din Rusia.

Dacă ideea și cuvântul de „ghetto“ au avut prima consacrare în Italia, dacă, cum patru sute de ani, ne

vremea lui Paul al IV-lea, Roma închidea între zidurile ei cel mai important ghetto din Europa, nu e mai puțin adevărat că blestemul vieții de țare n'a cunoscut nicăieri, ca în Rusia țaristă, o mai aspră, mai continuă și mai sbuciumată actualitate.

Încă dela sfârșitul evului de mijloc, jidanii au fost imobilizați, în Rusia, în anumite centre, în „teritorii ciumate“, obligați să trăiască, între ei, o viață de promiscuitate, pedepsiți sângeros pentru orice atingere cu populațiile neevree. Pe un spațiu adânc de 50 de km., dealungul frontierelor occidentale ale Rusiei, toate regimurile țariste au interzis orice așezare sau libertate de circulație jidovilor, gata, de altfel, oricând la spionaj și la trădare. Așa cum, mai bine de două sute de ani, plucior de jidov n'a izbutit să caleză în cele două orașe declarate sfinte de țarism: Moscova și Kiewul.

Ghetto-urile în Rusia au reprezentat cea mai josnică și mai macabră realizare a condiției umane, prostituarea cea mai odioasă a ideii de om. Citeam, acum vreo 15 ani, o carte sguduitoare a unui scriitor german, despre ghetto-urile din Rusia anilor 1900—1910. Imaginația cea mai fecundă în tragism n'ar fi putut ajunge la înflorătoarele clișee ale spovedaniei povestitorului german. O existență de trogloditi, de flăstelași ai cruntei mizerii umane, de adevărate epave ale unei vieți

prăbușite sub orice animalitate, o pestilență cadaverică, stărvuri fizice și morale care-și inspirau numai repulsiie, sila de a te socoti om — acestea erau ghetto-urile rușesti. Mizere fâpturi, înfăpturi, înfăpturi, în bale, în molime și tare ancestrale, îmbrăcate în sdrențe, supte de foame și de vicii, înfăpturi iadul pe pământ, în care totuși domina o spiritualitate, devasta o nebulie colectivă: BANUL. „Oameni“ cari se încăerau, scoteau cuțitele și se înjunghiau pe meschina lor pradă, își smulgeau părul și bărbile rituale, în controversalele speculatorii ale arginților. Iată ghetto-ul din Rusia.

Era ghetto-ul rusesc numai o pedeapsă dictată de țarism? Sau era și mediul prielnic în care se simțea la largul lui Izrael, cu toate scăderile și patimile sale ereditare? Cine ar putea să aibă vreo îndoaială? Dar n'au preferat totdeauna jidanii, sub imperiul comandamentelor lor talmudice, care-i opreau dela orice atingere cu creștinii, viața lor închisă de ghetto? N'au rămas ei, în marea lor majoritate, în promiscuitatea ghetto-urilor, chiar atunci când, sub presiunea ideilor generoase, liberale și umanitare, occidentale, Rusia țaristă a îngăduit jidanilor să iasă din teritoriile ciumate? Câte sute de mii de evrei au evadat din ghetto-uri, cu dorința de a începe o viață nouă în Rusia, față de milioanele cari au rămas circumscriși

in ele? Și, chiar dintre jidani care s'au revărsat din pestilența ghetto-urilor rusești, în căutarea norocului, spre pământul noii făgăduințe: România, sau spre jungla Europei occidentale și a întregii planete, câți s'au despuiat de mentalitatea nenorocită, de intoleranța rituală și de sadismul criminal al vieții de ghetto spre a se topi în spiritualitatea popoarelor invadate?

Ghetto-ul a răspuns structurii organice a lui Izrael și comandamentelor învățaturii lui talmudice. Stigmatetele ghetto-ului l-au urmărit pretutindeni pe Iuda ca un adevărat blestem biblic. În ghetto, jidani s'a simțit la largul lui, din mizeria ghetto-ului el a tras seva necesară pornirilor sale nihiliste, dinamitarde, numai acolo s'au cultivat perversitatea, jofnicia și setea de sânge, acel fanatism iudaic de care rabini aveau nevoie pentru triumful imperialismului jidovesc.

Ghetto-ul rusesc a fost piniera anarhismului iudaic și rezervoriul inepuizabilei revărsări evreești în lumea întreagă. Ghetoul din Rusia a fost școala bolșevismului și marele templu la care s'a pregătit sinistra răzbunare a judeilor împotriva lumii creștine. Și tot ce s'a petrecut în Rusia lui Lenin și a lui Stalin, haotica inecare în sânge a unui popor de 200 de milioane de suflete, dela țară și până la ultimul mujic, n'a fost decât dezlănțuirea sălbatecă a urii și a criminalității hrănite în ghetto-uri.

triumful imperialismului jidovesc.

Ghetto-ul rusesc a fost piniera anarhismului iudaic și rezervoriul inepuizabilei revărsări evreești în lumea întreagă. Ghetoul din Rusia a fost școala bolșevismului și marele templu la care s'a pregătit sinistra răzbunare a judeilor împotriva lumii creștine. Și tot ce s'a petrecut în Rusia lui Lenin și a lui Stalin, haotica inecare în sânge a unui popor de 200 de milioane de suflete, dela țară și până la ultimul mujic, n'a fost decât dezlănțuirea sălbatecă a urii și a criminalității hrănite în ghetto-uri.

Sublinierile acestea ar putea să apară ca un fel de condamnare a măsurii de reînființare a ghetto-urilor în Rusia. Ni s'ar putea spune: prin aceste ghetto-uri se vor păstra și alimenta intoleranța, ura și răzbunarea lui Izrael, care nu va accepta decât prilejul unei noi și furioase dezlănțuiri.

Greșelile trecutului, prea îngrozitor de dureroase, nu se vor mai putea repeta. Reînființarea ghetto-urilor rusești nu va însemna atât reîntrarea în istorie a lui Izrael, cât o măsură TRANSITORIE de izolare a evreilor, pe drumul exodului lor definitiv din Europa. Și sub atenta observare a poliției germane, chiar viața de ghetto a evreilor, departe de a mai fi o destrăbălare și o inițiere în anarhie, va constitui un început de educare și de pătrundere disciplinată a evreilor în tainele demnității umane.

Judaismul, cu omnipotența și asfixia lui de ieri, este azi la pământ în România. Restul, etapele lichidării, nu mai reprezintă decât o formalitate. Eliberarea cea mare și definitivă a României a fost promulgată și ea este meritul Mareșalului.

La bucuria dezrobirii se adaugă și mândria de a fi pioneri și deschizători de drumuri în rezolvarea problemei iudaice în Europa. Din satisfacția cu care presa germană înregistrează cuvintele și hotărârile Mareșalului Antonescu, înțelegem limpede că România prefațează azi deciziile istorice ale Europei de mâine în chestiunea jidovească.

Secret

98
Sen Jurek
57
Luna Octombrie Ziua 28.
Căminul 23 Politie
Serofeul. Pectoral Gloria 1
Tighina.

Su onoare a raporta sa in
Ziua de 29 Octombrie 1941, Compa-
nia 23 Politie a evacuat din
ghetoul Chisinau un numar
de 1004 evrei cu 123 carute. -
Transferarea lor se face
carul stabilit sa jase de
Batalionul 20 de Intelectuali, comp-
nd secret No 24206 din 26/12/41
al Corpului III Armata.

Comand. Camp. 23 Pol.
Capitan Barandinsky

